

Hem>Domstolsförfaranden>Tvistemål>Delgivning av rättsliga handlingar

Delgivning av rättsliga handlingar

Grekland

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning av handlingar" avser det sätt på vilket en handling överlämnas till adressaten för att informera honom eller henne om dess innehåll i överensstämmelse med vissa processrättsliga bestämmelser enligt vilka instrumentet specificeras samt den metod som används för att informera om handlingen och styrka fullgjord delgivning.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Handlingar som måste delges formellt innefattar handlingar från en talan, överklagande av tredsdom, överklagande, överklagande till högsta domstolen, ansökan om förnyad prövning av en dom, talan av tredje part, invändningar mot rättsliga och utomrättsliga åtgärder, huvud- eller biinterventioner, meddelande om rättegång eller intervention av tredje part, ansökan om interimistiska åtgärder, ansökan om rättshjälp vid frivillig rättsvård, kallelse till förhandling samt alla domstolsavgöranden (slutgiltiga och inte slutgiltiga).

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Delgivningen sker på parts skriftliga begäran på den handling som ska delges, antingen av denne eller dennes ombud, eller på begäran av nämnda part, av behörig domare eller om domstolen består av flera domare, av dess ordförande (artikel 123 i civilprocesslagen). Handlingar delges av en exekutionstjänsteman som utsetts av domstolen i det domkrets där adressaten är bosatt eller vistas i samband med delgivningen (artikel 122.1 i civilprocesslagen). Delgivningar som domstol ansvarar för kan utföras av en straffrättslig exekutionstjänsteman i den aktuella regionen eller en grekisk polistjänsteman, en skogvaktare eller en kommunkonfererare (artikel 122.2–3 i civilprocesslagen). I förfaranden om interimistiska åtgärder ska tid och plats för förhandlingen meddelas genom delgivning av en handling från domstolens registreringsenhet. I annat fall ska domstolens registreringsenhet meddela tid och plats via telegram eller telefon. Domaren kan även besluta att en kopia av ansökan ska delges tillsammans med kallelsen (artikel 686.4 i civilprocesslagen).

4 Adressuppgifter**4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?**

Ja

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej de har inte direkt tillgång, vilket även kan utläsas av förordning (EG) nr 1206/2001, i vilken föreskrivs att rättsliga myndigheter ska kommunicera med varandra för att tillgodose en framställan om spårning av en enskild person.

Det ska även påpekas att samtliga personer som är bosatta i Grekland är registrerade i de kommunala databaserna. Den nationella databasen omfattar emellertid enbart vuxna medborgare som är registrerade på grundval av sitt id-kort eller pass och uppdateras av de grekiska kommunerna. Den är tillgänglig för medborgarna (utan avgift) enbart genom allmänna förfrågningar via telefon.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Den verkställande domstolen ansöker hos den behöriga polismyndigheten om spårning av den enskilda personen.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Den normala delgivningsmetoden innebär att handlingen överlämnas personligen till adressaten (artikel 127.1 i civilprocesslagen), oberoende av var denne befinner sig (artikel 124 i civilprocesslagen). Om adressaten har en bostad, en affär, ett kontor eller en verkstad där delgivningen ska genomföras, antingen själv eller tillsammans med en annan person, eller om denne är anställd där, får handlingen inte delges på en annan plats utan dennes medgivande (artikel 124.2 i civilprocesslagen). Enligt dekret som utfärdas på förslag av justitieministern är det möjligt att delge handlingar via post, telegram eller telefon. Där ska även specificeras hur delgivningen ska äga rum och styrkas (artikel 122.4 i civilprocesslagen). Något sådant dekret har ännu inte utfärdats.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Rättegångshandlingar kan även delges elektroniskt såvida de är försedda med en elektronisk signatur. En rättegångshandling som delges elektroniskt anses delgiven om avsändaren har erhållit ett elektroniskt mottagningsbevis från adressaten med en avancerad elektronisk signatur som utgör en delgivningsrapport (artikel 122.5 i civilprocesslagen). Det ska påpekas att ovannämnda möjlighet att delge rättegångshandlingar kräver ett dekret från presidenten på förslag av justitieministern, i vilket de närmare villkor som ska vara uppfyllda specificeras. Dessutom ska det fastställas i ett gemensamt beslut från finans- och justitieministerna hur avgifterna och stämplarna ska betalas och avhämtas för de rättegångshandlingar som delges elektroniskt.

7 Indirekt delgivning**7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?**

Om adressaten inte är i sin bostad, ska handlingen överlämnas till någon annan person som bor i samma bostad, under förutsättning att denne förstår innebörden av sina handlingar och inte är motpart i målet (artikel 128.1 i civilprocesslagen).

Om någon person enligt punkt 1 inte anträffas i bostaden gäller följande:

a) Handlingen ska i vittnes närvaro fästas på bostadens dörr.

b) Senast påföljande arbetsdag ska en kopia av handlingen lämnas till den lokala polischefen eller till polismästaren på den polisstation i kommunen där bostaden är belägen. Om dessa är frånvarande ska handlingen lämnas till tjänstgörande polismän eller till vakthavande på poliskontoret. I samtliga fall ska överlämnandet kvitteras utan avgift nedan på delgivningsrapporten.

c) Senast påföljande arbetsdag ska ett skriftligt meddelande skickas med post till adressaten. Det ska innehålla uppgift om vilken slags handling som delgetts, adressen till den bostad dit handlingen skickades och datum för detta, till vilken myndighet som kopian skickats och datum för detta. Att meddelandet skickats med post ska styrkas med avgiftsfri kvittens, som den som utfört delgivningen ska utfärda och underteckna på delgivningsrapporten. Kvittensen ska innehålla uppgift om från vilket postkontor meddelandet sändes och vilken anställd som mottog det, vilken även ska kontrasignera (artikel 128.4 i civilprocesslagen).

Om adressaten inte befinner sig på sin arbetsplats ska handlingen överlämnas till arbetsplatsens chef eller till en kompanjon, kollega eller anställd under förutsättning att dessa är medvetna om sina handlingar och inte är motparter i målet (artikel 129.1 i civilprocesslagen).

Om någon person enligt punkt 1 inte anträffas på arbetsplatsen ska artikel 128.4 i civilprocesslagen tillämpas (artikel 129.2 i civilprocesslagen).

Om adressaten eller de personer som anges i artiklarna 128 och 129 vägrar att ta emot handlingen eller underteckna delgivningsrapporten eller inte kan underteckna denna, ska delgivningsmannen i vittnes närvaro fästa handlingen på arbetsplatsens ytterdörr i ett vittnes närvaro (artikel 130.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten saknar bostad, kontor, affär eller verkstad och antingen vägrar att ta emot handlingen eller inte kan göra detta eller vägrar att underteckna delgivningsrapporten, ska rapporten lämnas till någon person som anges i artikel 128.4 b. Detta förutsätter att adressatens vägran eller oförmåga bekräftas av vittne som delgivningsmannen anlitat för detta syfte (artikel 130.2 i civilprocesslagen).

Om adressaten vårdas på sjukhus eller sitter i fängelse och det enligt sjukhus- eller fängelseledningen är omöjligt att kontakta denne, kan sjukhus- eller fängelsechefen delges handlingen och förpliktas att lämna den till adressaten (artikel 131 i civilprocesslagen).

Om adressaten tjänstgör på ett handelsfartyg som ligger i grekisk hamn och denne är frånvarande, vägrar att ta emot handlingen eller vägrar eller inte kan underteckna delgivningsrapporten, ska delgivningen ske med fartygets kapten eller dennes ställföreträdare. Om dessa är frånvarande eller vägrar att ta emot handlingen ska delgivning ske med hamnchefen, som är förpliktad att meddela adressaten (artikel 132.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten tjänstgör på ett handelsfartyg som inte ligger i grekisk hamn, ska handlingen enligt artikel 128 delges vid dennes bostad. Om vederbörande inte har någon bostad, ska delgivningen äga rum enligt bestämmelserna om delgivning av handlingar till personer med okänd adress. Oaktat detta ska delgivning om så är tillämpligt även ske på fartygsägarens kontor i Grekland, annars till fartygets agent i grekisk hamn (artikel 132.2 i civilprocesslagen).

För personer som tillhör följande kategorier vilka är i aktiv tjänst, ska delgivningen ske enligt artikel 128.3–4 om den inte kan ske med adressaterna eller via släktingar och personal i deras hushåll. Här gäller följande:

- a) För personer som tjänstgör i den grekiska armén sker delgivningen med chefen för deras enhet, bas eller organ. Om enheten, basen eller förrättningen är okänd, sker delgivningen till chefen för relevant sektion.
- b) För officerare, underofficerare och sjömän i den grekiska flottan sker delgivningen till marinstabschefen.
- c) För officerare, underofficerare och meniga inom det grekiska flygvapnet sker delgivningen till flygvapenchefen.
- d) För polismän inom den grekiska polisen och kustbevakningen sker delgivningen till deras avdelningschefer.
- e) För personal som arbetar med fyrar eller signalsystem sker delgivningen till hamnchefen i den region där dessa utför sitt arbete (artikel 133.1 i civilprocesslagen).

Om adressaten bor eller har sitt säte i utlandet, sker delgivningen med åklagaren vid den domstol där rättegången är anhängiggjord eller ska hållas, eller vid den domstol som har meddelat den dom som ska delges. För rättegångar i den civila distriktsdomstolen (även kallad fredsdomstolen) sker delgivningen med åklagaren vid förstainstansdomstolen i den domkrets som den civila distriktsdomstolen tillhör. För handlingar som avser verkställighet sker delgivningen med åklagaren i förstainstansdomstolen i den domkrets där verkställighet ska ske. För utomrättsliga ärenden sker delgivningen med åklagaren där adressaten haft sin senast kända bostad eller vistelseort i utlandet. Saknas bostad eller känd vistelseort i utlandet, sker delgivningen med åklagaren vid förstainstansdomstolen i Aten (artikel 132.1 i civilprocesslagen). Åklagaren ska när handlingen mottagits utan dröjsmål sända den till utrikesministeriet, som ska vidarebefordra handlingen till adressaten (artikel 134.3 i civilprocesslagen).

Är adressatens vistelseort eller exakta hemadress okänd tillämpas artikel 134.1. Samtidigt ska en sammanfattning av rättegångshandlingen publiceras i två dagstidningar, varav en ska ges ut i Aten och den andra där domstolen har sitt säte, eller båda ska ges ut i Aten på rekommendation av den åklagar som delgivits ett utdrag av handlingen. Sammanfattningen ska skrivas och undertecknas av den som utför delgivningen och ska innehålla parternas fullständiga namn, vilken typ av rättegångshandling som delges och det aktuella yrkandet. Om det är frågan om ett avgörande från domstol ska domslutet återges, den domstol där rättegången är anhängiggjord eller ska hållas, eller ansvarig tjänsteman. Om adressaten kallas eller ska vidta någon viss åtgärd, ska även tid och plats för inställelse anges samt åtgärdens art (artikel 135.1 i civilprocesslagen). Detta gäller även om utrikesministeriet bekräftar att handlingen inte kan skickas till en person som vistas eller har sitt säte i utlandet (artikel 135.3 i civilprocesslagen).

Om de kontor eller affärer till vilka hänvisas i artiklarna 128.4 b, 131, 132 och 133 är stängda eller angivna myndigheter eller personer vägrar att ta emot handlingen eller underteckna delgivningsrapporten, skriver den som utför delgivningen en rapport och lämnar handlingen till den allmänna åklagaren i den förstainstansdomstol till vars domkrets platsen för delgivningen hör. Denne skickar sedan handlingen till den person som vägrade att ta emot den eller underteckna rapporten.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Om den delgivningsmetod som föreskrivs i punkt 7.1 har använts när en person vårdas på sjukhus eller sitter i fängelse, eller på en sjöman, en soldat eller en person som har hemvist i utlandet anses handlingen vara delgiven när den har överlämnats till de myndigheter eller personer som anges i ovanstående punkt, oberoende av när den skickades eller mottogs (artikel 136.1 i civilprocesslagen).

Om den delgivningsmetod som föreskrivs i punkt 7.1 har använts när en person inte har anträffats i sin bostad och inte heller någon vuxen släkting som bor i samma bostad har anträffats, anses handlingen vara delgiven när den har fästs på dörren till adressatens bostad. Det krävs emellertid att samtliga krav på delgivningsmetod som anges i punkt 7.1 har iakttagits (dvs. handlingen överlämnas till den lokala polischefen samt ett relevant skriftligt meddelande skickas).

7.3 Om man som alternativt delgivnings sätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Såsom anges i punkt 7.1, innebär den delgivningsmetod som föreskrivs för en person som inte har anträffats i sin bostad, och inte heller någon vuxen släkting som bor i samma bostad har anträffats, att den handling som ska delges fästs på dörren till adressatens bostad och en kopia överlämnas till den lokala polischefen. Dessutom ska ett skriftligt meddelande skickas till adressaten med uppgift om vilken slags handling som har delgetts, den postadress där handlingen lämnades samt datumet för detta, den myndighet till vilken handlingen har överlämnats och datumet för överlämnandet.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Ansers delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Såsom anges i punkt 7.1, ska delgivningsmannen, om adressaten vägrar att ta emot den handling som ska delges eller underteckna delgivningsrapporten, fästa handlingen på dörren till bostaden, kontoret, affären eller verkstaden i ett vittnes närvaro. Därefter anses handlingen vara delgiven.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

I en sådan situation överlämnar posten endast handlingen personligen till adressaten.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

I en sådan situation meddelar posten den frånvarande adressaten om att handlingen ligger kvar på postkontoret en viss period under vilken den kan hämtas ut.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Se punkt 8.2.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Den som utför delgivningen ska skriva en rapport som ska innehålla följande uppgifter: a) beslutet om delgivning, b) tydlig beskrivning av den delgivna handlingen och adressaterna, c) tidpunkt för delgivningen, d) vem som delgivit handlingen respektive hur det skett, om adressaten eller de personer som anges i artiklarna 128–135 och 138 varit frånvarande eller vägrat ta emot den (artikel 139.1 i civilprocesslagen).

Rapporten ska undertecknas av den som utför delgivningen samt av den som mottar handlingen. Om den senare vägrar eller inte kan underteckna, undertecknar det vittne som anlitas för detta syfte (artikel 139.2 i civilprocesslagen).

Den som utför delgivningen noterar datum och tidpunkt för delgivningen och undertecknar den delgivna handlingen. Dessa uppgifter utgör bevis som kan användas av den person till vilken handlingen har delgetts. Vid skiljaktigheter mellan delgivningsrapporten och denna notering, gäller rapporten (artikel 139.3 i civilprocesslagen).

Rapporten enligt artikel 139 tas fram i två exemplar, det ena avsett för den som beslutat om delgivningen, det andra ska delgivningsmannen behålla utan avgift. Delgivningsmannen ska göra en kort notis om delgivningen i en särskild liggare (artikel 140.1 i civilprocesslagen).

På begäran ska exekutionstjänstemannen utfärda kopior av arkiverade original. Beställning kan göras av den som beslutat om delgivningen, av adressaten och av alla som har legitimt intresse. Förstainstansdomstolens ordförande i domkretsen där delgivningen utfördes ska skriftligen godkänna beställningen (artikel 140.2 i civilprocesslagen).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om en part inte kan iakttä en tidsfrist på grund av force majeure eller motparts bedrägliga förfarande, kan parten begära en återgång till tidigare sakläge. Detta gäller t.ex. vid felaktig delgivning från exekutionstjänstemannen eller om den person som mottagit handlingen avsiktligt underlåter att underrätta parten (artikel 152.1 i civilprocesslagen). Begäran ska göras senast trettio dagar efter den tidpunkt då force majeure uppstod eller denne fick kännedom om motpartens bedrägliga förfarande (artikel 153 i civilprocesslagen).

Den som ställts inför rätta i sin frånvaro och inte kallats, eller inte kallats lagenligt eller i tid, har rätt att invända mot avgörandet. Om personen vistas i Grekland, ska detta ske senast femton dagar efter delgivningen av avgörandet. Om personen har okänd adress eller vistas i utlandet, ska det ske senast sextio dagar efter sista offentliggörandet enligt artikel 135.1 av sammanfattningen av delgivningsrapporten om avgörandet (artiklarna 501, 503.1–2 i civilprocesslagen).

Om en part i ett mål har kallat sin motpart och uppgivit okänd adress men samtidigt känt till motpartens vistelseort, har den senare rätt att begära förnyad prövning. Villkoret är dock att den senare helt eller delvis förlorat i rätten. Om personen vistas i Grekland, kan förnyad prövning begäras senast inom 60 dagar efter delgivningen av avgörandet. Om personen har okänd adress eller vistas i utlandet, kan det göras senast inom 120 dagar. Om avgörandet vunnit laga kraft och inte kan överklagas, kan begäran om förnyad prövning göras inom tre år från och med offentliggörandet, och om avgörandet inte delgivits alls, kan det göras från och med att avgörandet vunnit laga kraft (artiklarna 538, 544.9, 545.1–3, 545.5 i civilprocesslagen).

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Kostnaderna för delgivningen ska betalas i förväg av den som beställer delgivningen (artikel 173.1 och 173.3 i civilprocesslagen).

Den part som tappar målet ska även betala dessa kostnader (artiklarna 176 och 189.1 i civilprocesslagen). Det belopp som ska erläggas beror på vilken delgivningsmetod som används och vilken typ av delgivning det är frågan om. Den lägsta kostnaden är 23 euro och förutsätter att den aktuella handlingen delges en person som bor eller vistas i det område där exekutionstjänstemannen har sitt registrerade kontor.

Senaste uppdatering: 16/12/2016

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.